

PATRIA

Sols se'n te una.

Es massa vella la teoria,
ni fa per casa la simetria...
L'afrau, la plana, l'altiu serrat,
tot axó es terra que no te mida,
ni preu, ni terme. Gran ó esquifida,
tot axó es Patria. Deu ho ha signat.

Y axó en receptes no's pot prescriure,
ni may caduca son dret á viure.
La Patria es Patria. Es Patria y prou.
Se'n te sols una, y ella'ns es mare,
malgrat li gire tothom la cara...
Res sobre d'ella. Tot ella ho mou.

No es plet de límits, ni de fronteres;
les seves ratlles ben verdaderes
les canta l'ayre, les marca'l cel,
les veu be l'ánima de nostra raça,
y les precisen per tot hon passa
l'aygua ab ses venes, l'arbre ab sa arrel.

No's fan les Patries per fantasia,
 ni s'emmatlleven, ni van á tria,
 ni menys se imposen, ni's dexen may;
 la sanch que'ns dona la nostra mare
 será sanch seva sempre y encare
 que per vessarla faltás espay.

Ni ab lleys ni sense pot abolirse
 lo que Deu posa per distingirse
 pobles y races, gents y nacions;
 la llengua es nervi y es fesomia;
 poble que ab ella sab fer sa via
 may podrán véurel de genollons.

Verb de la Patria, la llengua nostra
 és foch de l'ánima, color del rostre,
 llum de la vista, força del braç;
 no més té un signe y una veu sola;
 es reyna encara, que no tremola
 per més que vullen barrarli'l pas.

Reyna de casa, de aquesta terra.
 Ab ella hem feta la pau ó guerra,
 mes de trahirla no hem pas pogut;
 qu'ella á nosaltres sempre'ns dó gloria;
 ella'ns ha escrita la propia historia
 y sols per ella no havém caygut.

Vexada ó forta, la Patria es viva
 y sa alenada sencera arriba
 á Deu y als homens, al cel y al mon;
 per tot hon troba la porta oberta
 les sanchs arbora y als cors desperta:
 per çó nosaltres no tenim son.

Puig Catalunya no vol altre ayre
 que'l que's respira bebent la flayre
 dels pins y motes del Montserrat;
 no'ns plauen terres que no hem guanyades;
 no volém Patries falsificades;
 no admet disfreces la llibertat!

Ab ses empentes podrà la Força
lo curs dels pobles torça y retorça,
podrà posársels á sota peu,
mes lo qu'es Patria y es sanch de raça
ningú ho esborra, ni's pert, ni passa :
ningú l'esmena l'obra de Deu!

La ratlla dreta dels estadistes,
lo silogisme dels grans sofistes,
axó que'ns venen com á nació
fet ab pedaços, forjat ab trampa
y que ho enquadren com una estampa,
axó son patries de munició.

No es Catalunya patria de aquestes,
no es fruyt de xifres, sumes y restes,
es tota nostra, de ningú més ;
per molt que breguen per dominarla,
á la seva ànima per doblegarla
les tiranies no hi podrán res.

Que Catalunya no més pot viure
pera nosaltres ; esclava ó lliure
sempre es la mare que'ns alletá ;
quan cayguen totes les dinasties
ella ben ferma comptará'ls dies...
La Patria es Patria! Es y será!